

לו אלימות כלפי העובדת הסוציאלית. אך בבית-המשפט נגזר דינו - שלושה חודשי מאסר-על-תנאי.

לדיכוי ההורים, התרשמה העובדת הי סוציאלית מהטיפול המסור שלהם בילדה והבת נטאלי החווה לבסוף אל ההורים. אך בהמשך הזמן נתגלה במעקב הרפואי אחרי הילדה שהיא אוטיסטית.

בגלל המריבה עם העובדים הסוציאליים בחיפה, ובגלל הרצון להתקרב אל יואל, ביקשו ההורים משרות-הרווחה לממן עבור רם שכירת דירה בירושלים. משום ש- שכר-הדירה בירושלים היה גבוה, הסכים השירות לשלם עבורם שכר-דירה בגיב עת-שמואל, הסמוכה לתל-אביב.

האב, שעוב בחיפה את מקום העבודה הקבוע, מצא לעצמו עבודה בבית-הדפוס בתל-אביב. העדרותיו התכופות מהעבור דה, בגלל מחלות הילדים, הביאו לבסוף לפיטוריו. הוא פנה לעובדת הסוציאלית כדי להסדיר למיטתו תמיכה כספית כמובטל, אך נענה בסירוב. היום סובלת מישפחתו מודחסור, והוא יוצא מדי פעם לעבודות מזדמנות. כדי שיהיה לפחות אוכל לבני ביתו.

כשיואל הגיע לגיל 10 הודיעו ההורים מאיתנים שעליהם לקחת את בנם הביתה, כדי לפנות מקום לילד אחר. יואל חזר הביתה. מחלתו אונה על-ידי תרופות שהוא בלע מדי יום, לפי הנחיות הרופא באיתנים. מדי יום הוא נסע בהסע עה מיוחדת, יחד עם שלושת אחיו, לבית הספר אורים בגבעתיים. בשעה 1.00 בצהריים הם היו חוזרים הביתה.

לפני כחודש שלחה מנהלת בית-הספר שני מכתבים למיטתו כרמלי, שבהם היא התלוננה שיואל נרדם בשעת השיעורים בהשפעת התרופות. לכן, היא דרשה, שעליהם לקחת אותו לרופא כדי שזה ישנה לילד את התרופה. היא סיימה כל מכתב באינסוף שאם ההורים לא יגשו עם יואל לרופא היא לא תיתן לו להיכנס לבית-הספר.

ההורים המבוהלים, שחששו שיואל ירצה שוב מהמיטתו שבה הוא לומד, מיהרו אל רופא בבית-החולים שיבא בתל-השומר. זה רשם לילד תרופה אחרת. מאז אותו היום שבו יואל בלע תרופה חדשה הוא החל לסבול מהתקפים תכופים יותר. היו לילות שבהם פקדו את יואל שישה התקפים. כדי להשגית עלי לא עצמו עין גם ההורים. יואל היה מבלבל ומטושטש, ולכן לא נסע לבית-הספר בשבועיים האחרונים לפני היעלמו ונשאר כל הימים בבית.

הוא לא היה ילד שקט, ולהורים היה קשה להשתלט עליו. בני גילו מהשכונה דחו אותו כשיצא לשחק ברחוב, לכן הוא נהג להסתגר, עצוב ובודד, בביתו.

להכין קבר

פני שקבע הרופא לו תרופה אחרת, נהגה אימו לתת ליואל כסף כדי שילך למכולת ויקנה לעצמו ממתקים. אך בשבועיים האחרונים הוא לא היה מסוגל לשלוט עוד בפעולותיו, איבד את הקשר עם המציאות ואי-אפשר היה להניח לו להמצא רגע אחד לא לא השגחה. "החורף הקר בלי מים חמים בבית, העוני ומחלתה של האם גרמו לאב לאבד לעיתים השליטה על עצבו ולהכות את הילדים", העירו כמה שכנים של מיטתו כרמלי. "אני לא אדם אלים", הסביר השבוע ריבון, "אך הסבל מעביר אותי לפעמים על דעתי".

בבוקר יום החמישי לפני שבועיים נעלם יואל. סיפר האב: "לא יכולתי לסבול את המצב. יואל יצא החוצה ואני הלכתי לקופת-החולים שבשכונה. כדי להסדיר טופס הפניה לטיפול בבית-החולים תנ-השומר". האב אמר שאינו מסוגל להעריך ריך לכמה זמן נעדר מהבית - לדעתו הוא חזר בסוף לשעה 10.00. ליד ביתו פגש באשתו ובעוד שכנה, שתיהן היו אחוזות בבהלה: יואל נעלם.

עכשיו, אחרי שיואל נעלם העובדים הסוציאליים דואגים לנו טוב יותר, אר מרת האם. אך אף אחד לא יכול להבין מה עובר עלינו", קיבל האב. עברו עשרה ימים ואין סימן מיואל. המיטת לא עושה מאמצים למצוא אר תו, והוא לא יכול להיות בלי התרופות. מסביר האב את יאשו. הוא ואשתו אינם סבורים שיואל יחזור לביתם חי.

"תיכננו להכין ליואל מסיבת כרימיצי וזה, אך עכשיו אנחנו יושבים ומחכים לשוטר שיבא לנו את גופתו. כדי שנוכל להכין לו קבר". גילה רזין

שידור

צל"ש

החושפים האלגוטיים

● לזן רביב, כתב הטלוויזיה באמר ריקה, שחשף בראיון אלגנטי את פרצופו של אריה גנגר (ראה החדון). ולאלימך רם ולרן כנישי שעשו את אותו הדבר, באותו כישרון, לאריק שרון, הפטרון של המיליונר-היורד.

צל"ג

עושה קולקטיבי

● למרדכי פרימן עורך מישדר-הדת שורת הדין, התופס את זמנה-השידור הטוב ביותר ביום השלישי (10 עד 11 בלילה). מישדר חודשי זה, המביא את בית-הדין הרבני, כפי שאינו קיים במציאות (בני גוד ל"מיסמן נקדי", המחייב את שמירת האותנטיות של מוסדות מעין אלה). שורת הדין משחזרת אירועים שהתרחשו בי בית-דין זה באיפור וביפו, וכל קשר בין המוקדן למציאות הוא מיקרי בהחלט.

מאחרי הקלעים

כניעת שרון

אחרי שלושה שבועות, שבמהלכם סיר בה מערכת-הביטחון לאפשר לדובריה להביא את גירסתה על המתרחש בשטחים (בירייה, אלפג'ר, ראשי המועצות הרפואיות, ועוד) חל שינוי עקרוני. בפורום החדשות הודיע מנכ"ל רשות השידור, יוסף לפיד, ששוחח עם שר הביטחון אריאל "אריק" שרון על הוראת הדיבור של מערכת-הביטחון, שגייבה על כל אירוע בהודעה "אין תגור בה!" כתוצאה מאותו מיפגש נכנע השר, או - כפי שלפיד אמר בפורום - "מ'עכשיו תהיה תגובה..."

שאלתה הסתדרותית

לחצים של נציגי-מיפלגות, היושבים בי ועדה-המנהל של רשות-השידור, אינם באים רק מצד הליכוד והמפד"ל (אחד בה מרון, אחרון פאפו ומיכ"ל ינון). באחרונה, אחרי כל כתבת-החדשות הנוגעת למוכ"ל הסתדרות, ירוחם משל, סגנו, או כל גוף הסתדרותי, שבייתה והת-

סיכסוכים בין ועדי-העובדים בטלוויזיה ובין הנהלת רשות-השידור עשוי להתייחס בעתיד הקרוב. העילה למרבית הסיכסוכים אינה מכשירי-עריכה (וידיאו) של ¼ אינטש, שהיו מונחים במחצית השנה האחרונה במחסני הטלוויזיה, כאבן שאין לה הופכין. עורכי-הסרטים ראו כי עצם הכנסת מכשירים אלה לבניין הטלוויזיה את ראשית נישולם.

בפגישה שנערכה בשבוע שעבר אצל מנכ"ל רשות-השידור, יוסף לפיד, בי-השתתפות המיטת-למנכ"ל ונציגי ועד הפקת-טכנאים הרשגה פשרה זמנית בעניין מכשירי-העריכה החדשים. החלטת כי טכנאי הדרי-הפקה ועורכי-הסרטים ייכניסו למרכז-ההדרכה של הרשות לקיים קורס לתיפעול משותף של מכשירי-העריכה החדשים. בעוד שבוע תיערך ישיבה בהשתתפות ההנהלה ועדי-העובדים, ובה יסוכמו דרכי התיפעול של מכשירים אלה. אם יגיעו הצדדים בשבוע הבא לידי הבנה על הצורך בתיפעולים של מכשירי-העריכה, תוכל יכולת התיפעול של הסיטלוויזיה, והגשכר יהיה הצופה.

מליאה ריקנית

מליאת רשות-השידור, הגוף הנבחרתי עליון של הרשות, התכנס בראשית השבוע שעבר כדי לדון במישדרי הטלוויזיה הערבית. מדיון זה נעדרו מרבית נציגי-הציבור, המחפשים כל הזדמנות אפשרית כדי לתקוף את לוח-המישדורים של הטלוויזיה בעברית (בין הנעדרים: אהרון פאפו, אהרון אלמוג, הפרופסור יו"סך כנישמה, ישעיהו אברך ועוד רבים).

הבולט במשתתפים היה נציג המפד"ל, צבי ברנשטיין, שביקש להפעיל בי מליאה נוחג של שאלתה, כמקובל בכנס סת. בהמשך דבריו תבע ברנשטיין "להור" סוף במישדורים הערביים תוכניות, כדי שערבבי ישראל ידעו זיכירו את תגי הי יהודים..."

שבחים לטלוויזיה הערבית העניק נציג הליכוד במליאה, דניאל נחמני, שציין כי, הטלוויזיה הערבית היא יותר אובייקטיבית מהטלוויזיה העברית... נחמני אף יצא נגד עקיצותיו של המגיש מאיר שליך בתוכנית ארץ אהבתי. רגע של צחוק במליאה היה כאשר הכיור נחמני את ליגלוגו של שליו על "מיסדי צפת".

מנות אדוני

איחולים

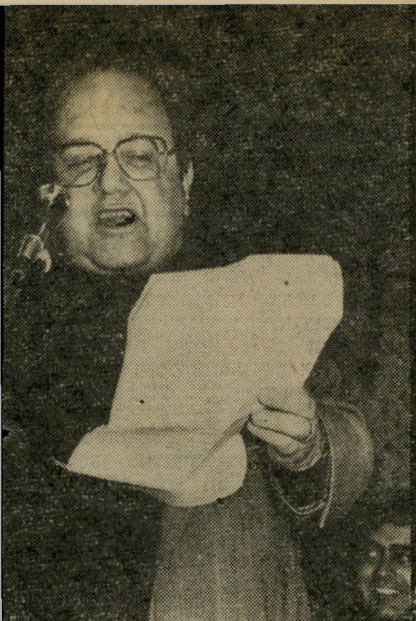
קרא לפיד: "אם מיסדי צפת עודם בי חיים, הרי שהם זכו לעבור את גילו של מתולח..."

ישיבת המליאה נסתיימה שעה לפני היום מועד שנקבע לכך. העיר אחד מחבריה: "עכשיו, כשהעבירו את הישיבות ממלון פלאזה לבניין כלל, והפסיקו להגיש לנו עוגות-קצפת ושוקולד, ספק אם חברי הי מליאה ימשיכו להגיע לדיוגיה..."

רדיו

העצות של הנושיא

במהדורת-החדשות ביום השפה העברי רית" בקול ישראל הופיע נשיא-המדינה,

נציג-המערכת ברוך נתן

ששוחח על השפה העברית. במהלך השידור החי פנה הנושיא, יצחק נבון, אל שדרי מגזי-הצהריים בחצי היום, אריה גורן ויוסי קורן: "אילו אני הייתי מנהל את הרדיו במקום גרדעין לב"ארי, לא הייתי מקבל אתכם לעבודה, מפני שאינכם מדברים בח' וע' כנדרש..." גידעו לב-ארי, שניצב בחדר-הפקה מאחרי הזכוכית, פנה אל נשיא-המדינה כאשר זה יצא מהאלפן, ואמר לו: "יש לי כמה הצעות בדבר אופן התיפקוד של נשיאות-המדינה..." הנושיא, שלא הבין את דקות הדברים, הגיב: "אז תשלח אותם בכתב ללישכתי."

פסקול

מלכת הכביש

על הפעלתנות הרבה של דובר רשות השידור-לשעבר, משה עמיר, בתפקידו הנוכחי כמנהל מינהל-הבטיחות, מפרט סמוט ובתשדורים למניעת תאונות-דרכים, אמר אחד מראשי הטלוויזיה, "אילו היה עמירב פעיל אצלנו כפי שהוא פעיל בי מישדור-התחבורה, הייתה תדמיתה של הסיטרה לזויה בציבור שונה".
●● הסידרה שואה עומדת להיות מוקרנת הקרנה חוזרת ברשת-הטלוויזיה הארצית של גרמניה, בשל מעלותיה החינוכיות, אך מס' תבר כי אין בכונת הטלוויזיה הישראלית להקרנה שוב. לדברי דוברת רשות-השידור, אריאלה רבדל, "הסידרה אינה נמצאת אצלנו כרגע בתיכנון לשידור חוזר".
●● מגישת החדשות והמישדורים בטלוויזיה, דליה מזור, המתגוררת בי גושדן והעובדת בירושלים, זכתה בפי עובדי החדשות בטלוויזיה בכינוי "מלכת הכביש", בגלל נסיעותיה התכופות בי כביש תל-אביב-ירושלים. אגב, מזור אינה מקבלת לנסיעותיה תוספת על המקובל ברשות-השידור, למעט בתקציב נסיעות הגלובלי שלה, היות ונסיעה לעבודה אינה נסיעה משימתית. במסגרת תקנון-השרות של עובדי-המדינה ●● בעייה אחת נפתרה זמנית: בעיית מנורו של מנהל תביעות-החדשות בטלוויזיה, טוביה סער, בתקופה שבין מינויו לתפקיד ועד לתום תקופת-הניסיון שלו בתפקיד, התגורר סער בחדר במלון הילטון (סער הוא תל-אביבי, המתקשה לרכוש דירה במתח מחירי-הדירות של ירושלים). איכסונו בי הילטון עלה לרשות-השידור סכום של 600 דולר לחודש. בימים אלה שכר סער דירה, בשכירות של 250 דולר. זהו היסכון לרשות ●● האיסור העקשני ש-הטיל מנכ"ל רשות-השידור, יוסף לפיד, על השדרות אורלי ניב לשוב למישרתו בחבט ספורט, אינו חל על רשת ממי לכתית אחרת, גלי צה"ל. מזה חודשים מגישה ניב בגלי צה"ל, מדי יום בשעה 7.00 בערב, מישדר מרתק בשם מוסיקה היום, שהוא מגזין לענייני מוסיקה, הוזר כה בהאזנה הולכת וגוברת ●● בשבוע שעבר נותח מנהל מחלקת סרטי-התעודה, יאיר אלזני, בבית-החולים הדסה בירושלים. אחרי הניתוח זכה אלזני בכיקור ריחה של רבים מחבריו לעבודה. מלבד אחולי החלמה, איתלו לו שלמרות הכל יוכה במיכור למישרת מנהל מחלקת-התוכניות.